

1/95

முுகாமை

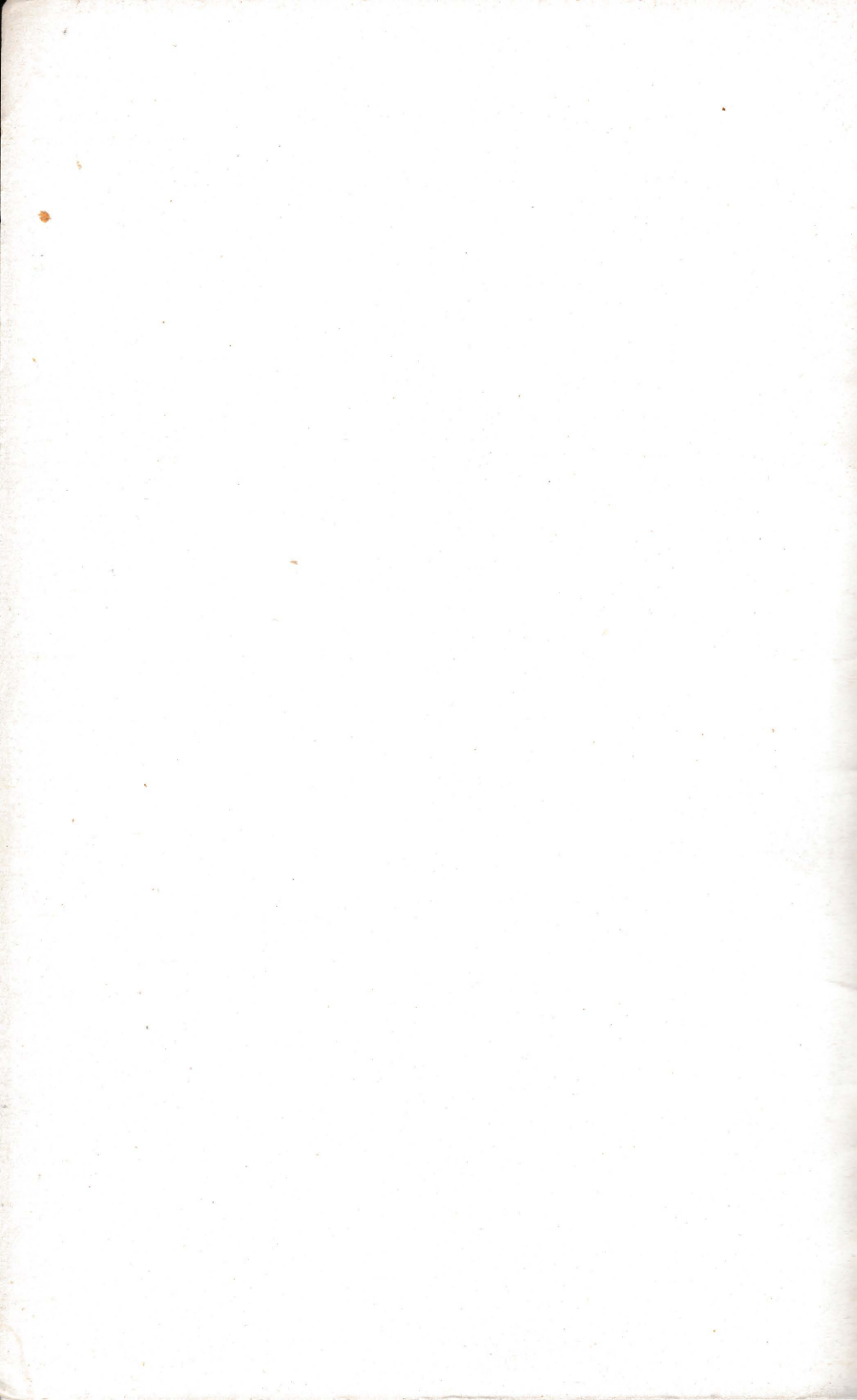
The Journal of Management Studies.

மா. நடராசசுந்தரம் M. A.

மா. சின்னத்தம்பி M. A.

Management
Studies
Circle

முகாமை
MANAGEMENT

1 - 1995

ஆசிரியர்கள்

மா. நடராஜசுந்தரம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

மா. சீனிவாசத்தம்பி

விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

முகாமைத்துவ ஆய்வு வட்டம்

யாழ்ப்பாணம்

1995

Title : MUKAMAI
(MANAGEMENT)

Editors : M. Nadarajasundaram
M. Sinnathamby

Publisher : BOSECO 3, Hospital Road, Jaffna.
for
Management Study Circle

Edition : January - 1995

Printer : Lanka Book Depot - Colombo - 12.

Cover : Senthil - Thavady

Cover Photo : Courtesy - Toshipha

Price :

கட்டுரையாளர்கள்

1. Mr. M Nadarajasundram M.A.
Senior Lecturer.
University of Jaffna
2. Dr. A. V. Manivasagar M.A., Ph. D.
Senior Lecturer
University of Jaffna
3. Mr. M. Sinnathamby M. A.
Lecturer
University of Jaffna

முகாமை

முகாமை உலகரீதியாக, தனித்தன்மையுடைய துறையாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. முகாமைத் திறன் என்பது பல்வேறு வளங்களின் ஒதுக்கம் தொடர்பாகவும் நிறுவனங்கள், செயற்திட்டங்கள் தொடர்பாகவும் வேண்டப்படுகிறது. தனி நிறுவனங்களிலிருந்து உலகவங்கி வரையிலான நிலைக்குத்து வளர்ச்சிக் கோட்டில் முகாமையின் முதன்மை அங்கிகரிக்கப்பட்டது.

முகாமை பல்கலைக்கழகங்கள் போன்ற புலமைத்துவ நிறுவன அமைப்புகளில் நூல்சார் தகுதியுடனும் தொழில் நிறுவன மட்டங்களினதும், உயர் தொழில் நடப்பகல்வி நிறுவன மட்டங்களில் வாண்மை (உயர்தொழிற்பண்பு) உடையதாகவும் நோக்கப்படுகிறது.

இந்த பின்னணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முகாமைத் துறைசார் அறிவு, அனுபவங்களுடன் மாணவர்களையும், பல்வேறு தொழிற் துறையினையும் இணைக்கும் நோக்குடன் இப்பருவ இதழ் வெளிவருகிறது.

தமிழ் மொழியில் முகாமை அறிவியல் வெளியீடுகள் பல வெளிவர வேண்டுமென்ற வேண்டி, இவ்விதழ் வெளியிடும் முனைப்பை முன் தள்ளியது. அதே சமயம் முகாமைத் துறையின் சர்வ தேசிய பண்பிலிருந்து வெட்டிப் பிரிக்கக்கூடாதென்ற நோக்குடன் ஆங்கிலத்திலும் விடயதானங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

சர்வதேச ரீதியில் முகாமை தொடர்பாக நிகழ்ந்து வரும் முன்னேற்ற கரமான மாற்றங்களுடன் இத்துறையில் நாட்ட முடையோரை நெருக்கமாகப் பிணைக்க உதவுவது இவ்விதழின் இலக்கு என்பதையும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

இந்த முதல்தழ் தொடர்பான உங்கள் கருத்துக்களைப் பங்களிப்புச் செய்வதன் மூலமாக நீங்கள் இவ்விதழின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்வீர்களென்ற எதிர்பார்க்கையுண்டு.

முகாமை உங்கள் அறிவு வளர்ச்சி, தொழில்சார் வளர்ச்சி என்பவற்றில் பங்காற்றுவதைத் தன் கடமைக்கூறாகக் கொண்டு பணியாற்றும்.

- ஆசிரியர்

வணிக வங்கிகள்
(உள்ளக ஆய்வு)
COMMERCIAL BANKS INTERNAL APPRAISAL

எம்.நடராஜசுந்தரம் M.A.
தலைமை விரிவுரையாளர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம் INTRODUCTION

இலங்கையில் நவீன வணிக வங்கியியல், 1828ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கண்டி வங்கி (BANK OF KANDY) 1841ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட (BANK OF CEYLON) இலங்கை வங்கி ஆகிய இரு வங்கிகளுடன், ஆரம்பித்தது. இந்த இரு வங்கிகளும் குறுகியகாலம் மட்டுமே இயங்கக் கூடியதாக இருந்தது. 1884 ஆம் ஆண்டு கடதாசி நாணயச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, நாணயசபை முறையும் நடைமுறைக்கு (CURRENCY BOARD SYSTEM) வந்தது. 1890ஆம் ஆண்டு வரை வங்கி அமைப்பில் ஏற்பட்டுவந்த வளர்ச்சி பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டு வங்கிகளின் தோற்றமும், அவற்றின் செயற்பாடுகள் எற்றுமதி, இறக்குமதி துறையுடன் இணைந்ததாகவும், பெருந் தோட்டத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகவும் அமைந்து இருந்தது. சுதேச சீரிய வர்த்தகத்துறைகளுக்கு, கிராமிய துறைகளுக்கு இந்த வங்கிகளுடன் எந்த வகையான தொடர்புகளும் இருக்கவில்லை.

1934ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் வங்கி அமைப்பில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு வங்கி ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. நடை முறையில் இருக்கும் வங்கி அமைப்புப் பற்றிய விசாரணை செய்யவும், எவ்வாறு விவசாய, கைத்தொழில் வர்த்தகம் ஆகிய துறைகளுக்கு கடன் வசதியை மேலும் அதிகரிக்கலாம், உள் நாட்டு வங்கிகளை உருவாக்கலாம், அரசவங்கி ஒன்றை நிறுவது பற்றிபரிசீலிக்கும்படி பணிப்புரை வழங்கப்பட்டது. ஆணைக்குழுவின் விதந்துறைகளின் படி 1939 ஆம் ஆண்டு இன்றைய இலங்கை வங்கி தனது நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தது. இது சுதேசத்துறைகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை வழங்கியது. 1939-50 இடைப்பட்ட காலத்தில்

3 உள்நாட்டு வங்கிகளும், பத்து வெளிநாட்டு வங்கிகளும் (யிரிட்டன், இந்தியா, பாக்கிஸ்தான்) செயற்பட்டு கொண்டிருந்தன. இந்த வங்கிகளின் கிளைகளும் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. இக்கால கட்டத்தில் இரண்டு முக்கிய குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தியை வங்கித் துறையில் காண முடிந்தது. 1.1949ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் இலங்கை வங்கிக் கிளை உருவாக்கப்பட்டது. அத்துடன் இலங்கை வங்கியின் வெளி நாட்டுப் பிரிவும் (FOREIGN DEPARTMENT) தொடங்கப்பட்டது. 2.1948 இல் கூட்டுறவு சமஸ்தி இலங்கை வங்கி (CO-OPERATIVE FEDERAL BANK OF CEYLON) உருவாக்கப்பட்டது. இலங்கை ரூபாயின் பெறுமதி இந்திய ரூபாயுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தமையாலும், வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரத்துக்கு தேவையான நாணயச் சூழலை உருவாக்குவதற்கு, நாணய சபை முறை மாற்றப்பட்டு, 1950ம் ஆண்டு இலங்கை மத்திய வங்கி உருவாக்கப்பட்டது.

1952ஆம் ஆண்டு இலங்கை வங்கிச் சட்டத்தில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு அபிவிருத்தி வங்கித் தொழிலை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 1961ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு சமஸ்தி வங்கி, மக்கள் வங்கியாக மாற்றப்பட்டு கூட்டுறவு முறை கிராமிய வங்கியால், விவசாயக்கடன் என்பன வளர்ச்சியடையவே உதவிகள் செய்யப்பட்டன. இதே காலத்தில் இலங்கை வங்கி தேசிய மயமாக்கப்பட்டது. மேலும் இரு உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1969இல் (வரையறுக்கப்பட்ட) வர்த்தகவங்கியும் 1970ஆம் ஆண்டு ஹற்றன் தேசிய வங்கியும் (வரையறுக்கப்பட்ட) உருவாக்கப்பட்டன. வரையறுக்கப்பட்ட வர்த்தக வங்கி, முதலில் வரையறுக்கப்பட்ட கிழக்கு வங்கியையும் ESTERN BANK (LTD) பின்பு வரையறுக்கப்பட்ட மெக்கன்ரைல் வங்கியின் மூன்று பிரதேசக் கிளைகளையும் தன்னகத்தே சேர்த்துக் கொண்டது. ஹற்றன் தேசிய வங்கி, ஹற்றன் பிரதேசத்தில் இருந்த ஹற்றன் வங்கியின் அலுவலகத்தையும், தேசிய கிரீன்லையீஸ் வங்கியினுடைய கண்டி, நவரேலியா கிளைகளையும் தன்னகத்தே சேர்த்துக்கொண்டது.

70-77 ஆம் ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வங்கித் துறை அரசு செல்வாக்கு, கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட அம்சங்களை கொண்டதாக இருந்தது. அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு கிராமியத் துறைகளுக்கு அதிகளவு கிளைகள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு காணப்பட்டது. 77ஆம் ஆண்டிற்கு பின்பு அரசாங்கத்தின் புதிய பொருளாதார கொள்கைக்கு ஏற்ப (திறந்த வெளி பொருளாதாரம்)

வெளிநாட்டு வங்கிகள் பல தமது கிளைகளை இங்கு திறந்தன. 1979ஆம் ஆண்டு வெளிநாட்டு வங்கி நாணய அலகுகள் (FCBU) உருவாக்கப்பட்டு. அதன் மூலம் இங்கு கடல் கடந்த வங்கிச் சேவை நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டன. இதன்மூலம் முதலீட்டு வலயத்துக்கு (INVESTMENT PROCESSING ZONE) தேவையான வசதிகள் முதலீட்டாளர்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் சுதேச வங்கிகள் தமது கிளைகள் விஸ்தரிப்பதனை தொடர்ச்சியாக மேற் கொண்டு வந்தன. மேலதிகமான இரண்டு புதிய உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1987 இல் சம்பத் வங்கியும் 1988 இல் சிலான் வங்கியும் சேவையில் ஈடுபட்டன.

இலங்கையின் வணிக வங்கித் துறையில் இரு அரசவங்கிகளும் (இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி) நான்கு உள்ளூர் தனியார் வங்கிகளும், பதினேழு வெளிநாட்டு வங்கிகளும் காணப்படுகின்றன. 1977க்கு பின்பு தான் அதிகளவு வெளிநாட்டு வங்கிகள் இங்கு செயற்படத் தொடங்கின, கொழும்பில் பதின்நான்கு வங்கிகள் தமது கிளைகளை ஸ்தாபித்தன. தொடர்ந்து பல வகையான மாற்றங்கள் வணிக வங்கித் துறையில் ஏற்பட்டன. DEUTSCHE BANK 1987 இல் ஐரோப்பிய ஆசிய வங்கியின் வர்த்தகத்தை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. DUBAI BANKன் கொழும்புக் கிளை நடவடிக்கைகளை, UNION BANK OF MIDDLE EAST பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. மேலும், UNION BANK OF MIDDLE EAST 1981 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் இயங்க ஆரம்பித்த பொழுதிலும், (பின்பு எய்ரேற்ஸ் வங்கி என அழைக்கப்பட்டது) 1989 இல் தனது நடவடிக்கைகளை முடித்துக் கொண்டு, ஹற்றன் தேசிய வங்கியிடம் பொறுப்புக்களை கொடுத்துள்ளது. 1987ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் உள்ள தனது கிளையை அமெரிக்க வங்கி மூடிக்கொண்டது. ALGEMENE BANK NETHERLANDS, மற்றும் AMROBANK இரண்டும் ஐரோப்பாவில் ஒன்றிணைந்தபடியால் கொழும்பிலும் இந்த இரண்டு வங்கிகளும் ஒன்றிணைந்து 1991 இல் ABNAMROBANK எனச் செயற்படுகின்றன.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததன் பின்பு வங்கித்துறையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றங்களும் ஏற்படவில்லை. HONGKONG நாட்டில் ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடிகளை அடுத்து OVERSEAS TRUST BANK உடைய நடவடிக்கைகளை முழுமையாக 1987 இல் HONGKONG அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. உலகில் பல நாடுகளிலும் உள்ள BANK OF CREDIT AND COMMERCE INTERNATIONAL உடைய கிளைகள் நிதி நெருக்கடிக்கு உள்ளானதால் இலங்கையில் இருந்த அதன் கொழும்புக் கிளையும் தவிர்க்க முடியாத நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளானது.

ஆரம்பத்தில் இதனை மத்திய வங்கி பொறுப்பேற்றது. பின்பு முகாமை ஒப்பந்த அடிப்படையில் செலான் வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பின்பு முழுமையாக இந்த வங்கியால் பொறுப்பேற்கப்பட்டுள்ளது.

வணிக வங்கிகளை தவிர்ந்த ஏனைய வைப்புக்களை ஏற்கும் சில நிதிநிறுவனங்களும் வணிக வங்கிகளுடைய சில தன்மைகளை மாத்திரம் கொண்டுள்ளன. பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் (RRDBS) கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள் (CRBS) சிக்கன கடன் கூட்டுறவு சங்கங்கள் (TCCS) இந்த நிறுவனங்களில் பிராந்திய கிராமிய வங்கிகள் 1988 ஆம் ஆண்டு வங்கிச் சட்டத்தின்படி வணிகவங்கி என்ற அடிப்படையில் அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது. 1985 ஆம் ஆண்டு 4 வங்கிக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. வெவ்வேறு பிராந்தியங்களில் 17 வங்கிகள் (1991) திறக்கப்பட்டு இருப்பதுடன் அதனுடைய கிளைகளாக 124 கிளைகள் காணப்படுகின்றன. கிராமிய வங்கிகள் இதனை வங்கி அலகுகள் (BANKING UNITS) என்பர். 1964ஆம் ஆண்டு மக்கள் வங்கி சட்டத்தின் கீழ் பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் வங்கி அலகுகளாக இருந்து வருகின்றன. மக்கள் வங்கி இதன் கடன் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்து வருகின்றது. 1991 ஆம் ஆண்டு முடிவடைய மொத்தமாக 1960 கிராமிய வங்கிகள் நாடு முழுவதிலும் காணப்படுகின்றது. 1906 ஆம் ஆண்டளவில் சிக்கனகூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்ட பொழுதிலும் 1911 ஆம் ஆண்டளவில் தான் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிறுவனமாக கூட்டுறவு சங்க சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு வைப்புக்கள் திரட்டும் தொழிலை மேற்கொள்ள முயன்றது. 1978 ஆம் ஆண்டின் பின்பு மாவட்டம் தோறும் இந்த நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டு தேவையான வைப்புக்களை திரட்டுவதன் மூலம் கடன் தேவையான துறைகளுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்து வந்தன. இந்த மூன்று நிறுவனங்களும் அமைப்பில் சிறியனவாக இருந்தாலும், பிராந்திய ரீதியில் கிராமிய சேமிப்புக்களை திரட்டுவதிலும், அவற்றை வணிகவங்கிகள் அணுக முடியாத துறைகளுக்கு, கடன் வசதிகளை செய்து கொடுப்பதிலும் மிகவும் முக்கிய இடத்தை வகித்து வந்தன. முறைசார், முறைசாரா நடவடிக்கை (FORMAL & INFORMAL) தங்களுடைய செயற்பாடுகளில் இணைத்துக் கொண்டமையால் வணிக வங்கிகளின் நடவடிக்கையில் இருந்து இவை சற்று வேறுபடுகின்றன. அவ்வாறு காணப்பட்ட பொழுதிலும் இன்று சில பிரதேசங்களில் வணிக வங்கிகளுடன் போட்டியிட்டு வருகின்றன. இலங்கையில் வங்கி சட்டங்களில் 1949 இல் கொண்டு வரப்பட்ட பணச்சட்டம் 1970 இல்

சிலமாற்றங்களுக்கு உள்ளானபோதும் 1988 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட வங்கி சட்டம் BANKING ACT NO:30 OF 1988 இன்று முக்கிய சட்டமாக, வங்கி நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு கருவியாக இன்று பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. வங்கி வளர்ச்சி வரலாற்றில் இச்சட்டம் இன்று முக்கிய இடத்தை வகித்து வருவதனை காணலாம்.

2. வணிக வங்கிகளின் செயற்பாடுகள்

PERFORMANCE OF COMMERCIAL BANKS

அரசு வங்கிகள், உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் வெளிநாட்டு வங்கிகள் யாவற்றினதும், போட்டித்தன்மை, இலாபத்தன்மை, முக்கிய துறைகளுக்கு கடன் வழங்கும் தன்மை என்ற அடிப்படையில் சுருக்கமாக இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

1. போட்டித்தன்மை - COMPETITION

1986 ஆம் ஆண்டு புள்ளி விபரங்களின்படி வணிக வங்கி அமைப்பில் மொத்த சொத்துக்களில் இரண்டு அரசு வங்கிகளும் (இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி) 71 சதவீதமான சொத்துக்களையும வைப்புக்களையும் கொண்டு இருந்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு முடிவடையும் பொழுது வங்கி அமைப்பில் இவற்றின் பங்கு 68 வீதமாக குறைவடைந்தது, இந்த வீழ்ச்சிக்கு காரணம் தனியார் துறைவங்கிகளின் தோற்றமாகும்.

அட்டவணை 1.

வணிக வங்கிகளின் மொத்த சொத்து வைப்புக்களின் சந்தையின் பங்கு (வீதத்தில்)

வங்கிகள்	அரசு வங்கிகள்		உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள்				வெளிநாட்டு வங்கிகள்	
	1986	1990	பழையவை		புதியவை		1986	1990
			1986	1990	1986	1990		
மொத்த சொத்துக்கள்	2	2	2	2	0	2	18	18
மொத்த வைப்புக்கள்	71.2	67.5	9.2	11.2	0.0	5.4	19.6	15.9
கேள்வி வைப்புக்கள்	70.6	67.5	8.9	11.2	0.0	5.6	20.5	15.7
காலசேர்ப்பு வைப்புக்கள்	71.3	73.8	8.6	8.3	0.0	2.4	20.1	15.5
மொத்த வைப்புக்கள்	70.4	64.7	8.9	12.5	0.0	7.0	20.7	15.8

முலம்:

வணிக வங்கிகளின் நிதிக் கூற்றுக்கள் சொந்தமான கணக்கீடுகள் 1986 ஆம் ஆண்டு முடிவடையும் பொழுது வெளிநாட்டு வங்கிகள் மொத்த சொத்தில் 20 வீதத்தையும் வைப்பில் 21 வீதத்தையும் கொண்டிருந்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு முடிவடையும் பொழுது அவர்களுடைய சந்தைப் பங்கு MARKET SHARE சொத்துகள் வைப்புக்களில் 16 சதவீதமாக குறைவடைந்தது. அரசவங்கிகளைப் போல வெளிநாட்டு வங்கிகளினதும் சந்தைப்பங்கு குறைவடைய உள்நாட்டு வணிக வங்கிகளின் தோற்றமே காரணமாக இருந்தது.

மொத்த வைப்புக்கள் சொத்துக்கள் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது புதிய உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் (சம்பத், செலான்) வெகு திறமையாக செயற்பட்டு இரு அரச வணிக வங்கிகள், வெளிநாட்டு வங்கிகள் இழந்த சந்தைப்பங்கின் (MARKET SHARE) ஏறத்தாழ 2-3 பங்கினை தன்னகத்தே உள்ளடக்கி கொண்டன. வெளிநாட்டு வங்கிகள் 1980 ஆம் ஆண்டளவில் இரண்டு அரச வங்கிகளினதும் சந்தைப்பங்கில் ஒரு சிறிய பகுதியைப் பெற்று இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் பின்பு ஏற்பட்ட புதிய தனியார் வங்கிகளின் தோற்றம் இந்த செயற்பாடுகளை மேலும் முற்றிலும் மாற்றி முக்கிய நிதி நிறுவனங்களாக இன்று இயங்கி வருகின்றன, இது இவ்வாறு இருந்த பொழுதிலும் இன்று இரு அரச வங்கிகளும் வைப்புக்களை தீரட்டுவதிலும் முக்கிய தேவையான துறைகளுக்கு கடன் வழங்குவதிலும் வணிக வங்கித் துறையில் ஒரு சிறப்பான இடத்தை பெற்று இருக்கின்றன என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடுகளும் இல்லை எனலாம்.

2. இலாபத்தன்மை (PROFITABILITY)

முன்று வகையான வங்கிகளினது இலாபத்தன்மையும் பின்வரும் நான்கு அம்சங்களின் அடிப்படையில் ஆராயப்படுகின்றது. தேறிய வட்டி எல்லை (NET INTEREST MARGIN) கட்டணம் சார் வருமானம் (FEE BASED AND OTHER INCOME) நிர்வாக செலவுகள் (ADMINISTRATION COSTS) சொத்துக்களின் வருவாய்வீதம் (RETURN ON ASSETS) வங்கிகளிடம் இருந்து முற்றாக சரியான தரவுகளை பெறமுடியாது போனாலும், ஓரளவுக்கு கிடைத்த தரவுகளை கொண்டு இந்த ஆய்வினை செய்யமுடிகின்றது.

அ. தேறிய வட்டி எல்லை (NET INTEREST MARGIN ANALYSIS)

வட்டியில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்துக்கும் வட்டி

செலவுகளுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு அல்லது வித்தியாசத்தை கணித்து இதனை மொத்த சொத்துக்களின் விகிதாசாரத்தில் கணிக்கும் பொழுது, வங்கியுடைய இலாபத்திற்கு இந்த வருமானம் எந்தளவுக்குப் பங்களிக்கின்றது என்பதனை கணித்துக் கொள்ளலாம். 1986-1990 இடைப்பட்ட காலத்தில் தேறிய வட்டி எல்லை வீதம் எல்லா வங்கிகளுக்கும் 3.3 வீதத்தில் இருந்து 3.7 வீதமாக அதிகரித்துச் சென்றது.

அட்டவணை 2.

வணிக வங்கிகளின் தேறிய வட்டி எல்லை ஆய்வு - ஒப்புநோக்கு.

	அரசு வங்கிகள்		உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள்		வெளிநாட்டு வங்கிகள்		எல்லா வங்கிகள்	
	%	%	%	%	%	%	%	%
	1986	1990	1986	1990	1986	1990	1986	1990
வட்டி வருமானம்/ மொத்த சொத்து வட்டி	8.6	9.3	9.5	9.3	10.2	11.9	9.4	10.2
செலவுகள்/ மொத்த சொத்து தேறிய வட்டி எல்லை/ மொத்த சொத்து	5.7	5.4	5.5	6.3	7.0	7.7	6.1	6.5
	2.9	3.9	4.0	3.0	3.2	4.2	3.3	3.7

மூலம் : வணிக வங்கிகளின் நிதி கூற்றுகள் - சொந்தகணிப்புகள் அரசு வங்கிகளை பொறுத்தவரை 1986-1990 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தேறிய வட்டி எல்லை வீதங்கள் அதிகரித்தமைக்கு வட்டி வருமானம் அதிகரித்தமையும், வட்டி செலவுகள் குறைந்தமையும், காரணங்கள் ஆகும். வட்டி வருமானம் அதிகரித்தமைக்கு வட்டி உழைக்கும் சொத்துக்களின் முதலீட்டுச் சேர்க்கைகளில் (PORTFOLIO) ஏற்பட்ட மாற்றமும், வங்கிகள் வரடிக் கையாளருக்கு வழங்கும் கடன்களின் வட்டி வீத அதிகரிப்பும் காரணங்களாக அமைந்தன.

வங்கிகள் தமது வைப்புக்களுக்கான வட்டி வீதங்களை குறைத்தமையும், வைப்புக்களின் சேர்க்கையில் (MIX) ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் காரணங்களாகும். மேலும், நாடு முழுவதும் பரவியிருந்த வங்கிகளின் கிளைவசதிகளும் மேலும் அதிக நடைமுறைக்கணக்குகளை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தமையால் வங்கிக்கான வட்டி சம்பந்தமான செலவுகள் குறைவடைந்து காணப்பட்டன.

இதே போன்று, வெளிநாட்டு வங்கிகளும் இக் காலப்பகுதியில் தேறிய வட்டி எல்லையினை அதிகரித்துள்ளன. இந்த வங்கிகள் அதிக வட்டி வீதத்தில் கால சேமிப்பு வைப்புக்களை தீரட்ட வேண்டி இருந்ததால் வட்டிச் செலவு அதிகரித்துள்ளது. இருந்தும் தேறிய வட்டி எல்லை அதிகரித்து காணப்படுவதற்கு கடன்வட்டி உயர்வாக காணப்பட்டமையே காரணமாகும். கொழும்பில் இருக்கும் பிரபல வர்த்தகர்களுக்கும் புறக்கோட்டையில் இருக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் அதிகளவு உயர் வட்டி வீதத்தில் இந்த வங்கிகள் கடன்கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. சந்தையில் வங்கிகளின் பங்கில் அதிகளவு கவனத்தை இந்த வங்கிகள் பெற்று இருக்காத போதும், இப்பொழுது பழைய கால வெளிநாட்டு வங்கிகள் கொழும்பு பகுதிகளில் கிளைகளை உருவாக்குவதற்கு முயன்றுவருகின்றன. தனியார் வங்கிகள் அதிகளவுக்கு சொத்துகள் வைப்புக்களில் சந்தைப்பங்கினை அதிகரித்து வந்தமையால் வட்டி செலவுகள் அதிகரித்து வட்டி வருமானம் குறைவாக காணப்பட்டது, இதனை குறிப்பாக 1990ம் ஆண்டுகளில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆ. கட்டணம் சார் வருமானம் (FEE-BASED & OTHER INCOME)

மூன்று வகையான இந்த வங்கிகளில் உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் குறிப்பாக அடிப்படையாகக் கொண்ட வருமானத்திலும், மற்றும் வட்டி அல்லாத வருவாய் பெறும் முறைகளிலும் ஊடாக தமது வருமானத்தை பெருக்கி வந்தன. அடிப்படையான முக்கிய வருமானங்கள், குத்தகைக்கு விடுதல், ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களைத் தயாரித்தல், தமது வாடிக்கையாளர்களுக்காக பங்குகளை சந்தையில் கொள்வனவு செய்தல், வெளிநாட்டு நாணய கொள்வனவு விற்பனையை செய்தல் போன்றவற்றின் மூலம் பெறப்பட்டன. 1986 ஆம் ஆண்டு மொத்த வருமானத்தில் 38% சதவீதமாக இருந்த வருமானம் 1990 ஆம் ஆண்டு 44% ஆக உயர்வடைந்து காணப்பட்டது. ஆனால் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் இந்த வருமானம் 1986ல் அவர்களுடைய மொத்த வருமானத்தில் 55% ஆக இருந்து பின்னர் 1990ம் ஆண்டளவில் 44% ஆகக் குறைவடைந்தது. வெளிநாடுகளைப் போன்று இன்று வணிக வங்கிகளில் நோக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டு இலங்கையில் இந்த வகையான முறையில் வருமானத்தை பெறுவது அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கின்றது.

வணிகவங்கிகளின் மொத்த வருமானத்தில் வருமானங்களின் பங்கு கீழ் காட்டப்படும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 3

மொத்த வருமானத்தில், வருமானங்களின் வீதம் 1986 - 1990

	அரசு வங்கிகள்		உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள்		வெளிநாட்டு வங்கிகள்	
	%		%		%	
	1986	1990	1986	1990	1986	1990
வட்டி வருமானம்	61.6	69.5	56.0	49.0	48.7	55.6
வட்டி அல்லாத வருமானம்	38.4	30.5	43.9	51.0	51.3	44.4
மொத்த வருமானம்	100	100	100	100	100	100
நிர்வாகச் செலவுகள்	88.3	88.8	79.6	66.0	64.8	56.6
வரிக்கு முந்திய இலாபம்	11.7	11.2	20.4	34.0	35.2	43.4
வரி	5.8	3.7	7.1	11.1	18.4	25.8
வரிக்கு பிந்திய வருமானம்	5.9	7.5	13.3	22.9	16.8	17.6

மூலம் :- வணிக வங்கிகளின் நிதிக் கூற்றுகள்

இ. நிர்வாக செலவு ஆய்வு

(ADMINISTRATIVE COST ANALYSIS)

1986 - 1990ம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் மேற்காட்டப்பட்ட புள்ளி விபரங்களிருந்து நிருவாகச் செலவு வெளிநாட்டு வங்கிகளைப் பொறுத்தவரை 1986ம் ஆண்டு மொத்த வருமானத்தில் 64.8% இருந்து 1990ம் 56.6% ஆக குறைவடைந்தது. அதேபோன்று, உள் நாட்டு தனியார் வங்கிகளினது நிர்வாக செலவு 79.6% இருந்து 66.0 வீதமாக குறைவடைந்தது இதே நேரத்தில் அரசு வங்கிகளின் நிருவாகச் செலவு மிக உயர்வாக நிலையாக 88.3%ஆக 1986இலும், 88.8% வீதமாக 1990லும் காணப்பட்டது. இன்னுமோர் வகையில் நோக்குவோமாயின் 1990 இல் மொத்த நிருவாக செலவில், ஊழியர்களினுடைய செலவு அரசு வங்கிகளுக்கு 43% ஆகவும், உள்நாட்டு வங்கிகளுக்கு 39% ஆகவும், வெளிநாட்டு வங்கிகளுக்கு 28% ஆகவும் காணப்படுகின்றது. இலங்கை வங்கி ஒன்றில் தான் அதிகளவுக்கு நிருவாகச் செலவு ஏனைய வங்கிகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது

குறைவாக காணப்பட்டது. ஏனைய வங்கிகளின் செலவு நிலையானதாகவே இருந்து வந்தது. இவை தவிர்த்த ஏனைய நிர்வாக செலவுகளை நோக்கும் பொழுது வெளிநாட்டு வங்கிகளின் செலவு அதிகமாகவும், காணப்படுவதற்கு வாடகை, நவீன கம்பியூட்டர் வசதிகள், தன்னியக்க காசு பெறும் யந்திரங்கள், போன்றவை முக்கிய காரணங்களாக அமைகின்றன.

ஈ . சொத்துக்கான வருவாய் வீதமும்,

**உரிமை மூலத்தனத்துக்கான வருவாய் வீதமும்
(RETURN ON ASSETS AND RETURN ON EQUILITY)**

உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு மொத்த சொத்தில் வருவாய் வீதத்தை பெற்றுள்ளன. வரிக்கு பிந்திய இலாபத்தில் இந்த வங்கிகள் சொத்து வருவாய் வீதத்தை (ROAS) 1986இல் 0.9% இருந்து 1990 இல் 1.4%ஆக உயர்த்தி இருக்கின்றது.

பின்வரும் அட்டவணையில் விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளன.

அட்டவணை 4.

வணிக வங்கிகளின் இலாபவீதங்கள்
(PROFITABILITY RATIOS OF COMMERCIAL BANKS)

	அரசு வங்கிகள்		உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள்		வெளிநாட்டு வங்கிகள்	
	1986	1990	1986	1990	1986	1990
சொத்து வருவாய் வீதம் (ROA)	0.3	0.4	0.9	1.4	1.1	1.3
உரிமைமூலத்தன வருவாய் வீதம் (ROE)	11.0	16.4	10.8	17.9	-	-
உரிமை மூலத்தன பெருக்கி	36.6	40.9	12.0	12.8	19.0	12.7

மூலம்:- சொந்த கணிப்பீடுகள்

குறிப்பு- உரிமை மூலத்தன பெருக்கி என்பது மொத்த சொத்துக்களுக்கும் மொத்த உரிமை மூலத்தனத்துக்கும் இடையேயுள்ள வீதம்.

இவ்வாறு உயர்ந்து காணப்படுவதற்கு தனியார் வணிக வங்கிகளினது நிர்வாக செலவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டமையே காரணமாகும். இதே போன்று வெளிநாட்டு வங்கிகளின் சொத்து வருவாய் வீதமும் அதிகரித்து செல்வதனை காணமுடிகின்றது.

1986 இல் 1.1% இருந்து 1990 இல் 1.3% ஆக அதிகரித்தது. இந்த வங்கிகளில் அதிகளவு வட்டியை உழைப்பதன் மூலம் மேற்காட்டிய அதிகரிப்பை பெறக்கூடியதாக இருந்தது. அரசு வங்கிகளை பொறுத்த வரை, வெளியிடப்பட்ட தரவுகளின்படி சொத்து வருவாய் வீதம் 1986 இல் 0.3% இருந்து, 1990 இல் 0.4% ஆக அதிகரித்தது. இந்த வங்கிகளினது நிர்வாகச் செலவு அதிகரித்தமையே, வங்கிகளின் திறனாய்வு குறைவாக இருப்பதற்கு காரணமாகும். மேற்காட்டிய அட்டவணையின்படி அரசு வங்கிகள் உரிமை மூலதன வருவாய் வீதம் 1986, 1990 ஆம் ஆண்டுகளில், சொத்து வருவாய் வீதத்திலும் பார்க்க அதிகமாகக் காணப்படுவது முக்கிய அம்சமாகும். உரிமை மூலதனத்துக்கான வருவாய் வீதம் 1986 ல் 11.0% இருந்து 1990 இல் 16.4% ஆக அதிகரித்து இருக்கின்றது. இவ்வாறு இது அதிகரித்து இருப்பதற்கு இந்த இரு வங்கிகளினதும், மூலதன அமைப்பு அல்லது மூலதன இணைவு வீதம் (LEVERAGE) அதிகமாக இருப்பதே காரணமாகும். சர்வதேச நியமங்களுடன் ஒப்பீடும்பொழுது உரிமை மூலதன பெருக்கி (EQUITY MULTIPLIER) அதிகமாகவும், தொடர்ந்தும் அதிகரித்து கொண்டு செல்வதனைக் காணமுடிகின்றது.

உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகளினது உரிமை மூலதன வருவாய் வீதம் (ROE) அரசு வங்கிகளுக்கு கிட்ட ஓரளவு சமமாக இருப்பதனைக் காணலாம். இவற்றின் அதிகரிப்பு 1986 ல் 11% லிருந்து 1990 ஆம் ஆண்டு 18 சதவீதமாக உயர்ந்து காணப்படுகின்றது. அரசு வங்கிகளைப் போல அல்லாது இந்த வங்கிகளின் உரிமை மூலதன வருவாய் வீதம் அதிகரித்து சென்றமைக்கு, சொத்தின் வருவாய் வீதம் அதிகரித்து சென்றமையே காரணமாக இருக்கின்றன. இங்கு உரிமை மூலதன பெருக்கி அதிகரிப்பு வேகம் சிறிதாகவே இருக்கின்றது. வெளி நாட்டு வங்கிகளின் வருவாய் வீதம் கணிப்பதற்கு, வேண்டிய தகவல்கள் வங்கிகளின் அறிக்கையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவை பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டில் தலைமை அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு இருப்பதால் சரியான உரிமை மூலதன தகவல்கள் எடுக்க முடியாமல் இருக்கின்றது.

3. முக்கிய துறைகளுக்கான கடன் வசதிகள். (CREDIT TO KEY SECTORS)

1990 ஆம் ஆண்டு முடிவின் போது வணிக வங்கிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த முற்பணங்கள் ரூபா 81 பில்லியன் ஆக காண்ப

பட்டது. இதற்கு முந்திய காலப்பகுதியில், 1986 இல் இத்தொகை ரூபா 46 பில்லியன் ஆக காணப்பட்டது. துறைகளுக்கேற்ற முறையில் இதனை வகுத்து ஆராயும் பொழுது, வீவசாயம், கைத்தொழில், ஏற்றுமதி, வர்த்தகம் ஏனைய துறைகளுக்கான கடன்வசதி என்ற முறையில் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். எல்லா வங்கிகளையும் இணைத்து பார்க்கும் பொழுது வர்த்தக துறைக்கு 31%, வீவசாயத்துறைக்கு ஆகக் குறைவாக 12% மும், ஏற்றுமதிக்கு 15% மும், கைத்தொழிலுக்கு 22% மும் ஏனைய துறைகளுக்கு 20% வழங்கப்பட்டு இருப்பதனை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. 1990 ஆம் ஆண்டில் வங்கிகளால் வழங்கப்பட்ட கடன்களின் அளவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 5.

துறைகளுக்கான கடன் வசதிகள்

தேவை	வெளிநாட்டு வங்கிகள்			எல்லா வங்கிகள்
	%	%	%	%
வீவசாயம்	17	2	5	12
ஏற்றுமதி	7	32	28	15
கைத்தொழில்	22	23	20	22
வர்த்தகம்	29	30	38	31
ஏனையன	26	13	9	20
மொத்தம்	100	100	100	100

மூலம்:- சொந்த கணக்கீடுகள்

வணிக வங்கிகளின் மொத்த கடன் கொடுப்பனவில் 1990 ஆம் ஆண்டு முடிவடையும் பொழுது அரசு வங்கிகளின் பங்கு 64% ஆக காணப்பட்டது. உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகளும், வெளிநாட்டு வங்கிகளும், மொத்த கடன் வழங்கலில் 18% உள்ளடக்கின. வீவசாயத்துறையை பொறுத்தவரை (பெருந் தோட்டத்தை உள்ளடக்கி) இரு அரசு வங்கிகளும் மொத்தக் கடனில் இத்துறைக்கு 89% யை வழங்கின. இத்துறைக்குக் கடன் வழங்குவதில் இந்த இரு துறைகளுமே மிகவும் முன்னனியில் நின்றன. கைத்தொழில் கடன் களை பொறுத்தவரை மொத்தக் கடனில் 65% யையும், வர்த்தகத்தை பொறுத்தவரை மொத்த வர்த்தக கடனில் 60% யையும் வழங்கின. இந்த இரு வங்கிகளும் ஏற்றுமதிக்காக வழங்கிய கடன்களின் அளவு மொத்தக் கடன் அளவில் 29 சதவீதமாகவே காணப்பட்டது. இதற்கு மாறாக உள் நாட்டு தனியார் வங்கிகள் இத்துறைக்கு 37% யும் வெளிநாட்டு வங்கிகள் 33% கொடுத்து உதவின.

வணிக வங்கிகளின் கடன்களின் கூட்டுத் தொடர் மெய்ரீதியான வளர்ச்சி வீதத்தை எடுத்து ஆராய்தல் வேண்டும். 1986-1990 இடையில் வளர்ச்சி வீதம் விவசாயத்துக்கு 10% ஆகவும், ஏனைய முதலீடுகள் 11% ஆகவும் காணப்பட்டன. ஏற்றுமதி, கைத்தொழில் வர்த்தகத் துறைகள் 3% ஆன வளர்ச்சியை காட்டி நின்றன. இதன் விபரங்கள் அட்டவணை 6 இல் விபரமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வணிக வங்கித் துறையில் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், கடன் வழங்குவதில் வெளிநாட்டு வங்கிகள் ஒரு எதிர் கணிய மெய்ரீதியான வளர்ச்சி வீதத்தை கொண்டிருந்ததை (-2.4%) காணக்கூடியதாக இருந்தது. எல்லாத்துறைகளையும் மொத்தமாக எடுத்து பார்க்கும் பொழுது, அரசு வங்கிகளின் கடன்களின் மெய்ரீதியான வளர்ச்சி வீதம் 6% ஆகவும், உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகளின் மெய்ரீதியான வளர்ச்சி வீதம் 22% ஆகவும் காணப்பட்டது. மொத்தமாக வங்கித்துறையில் 6% வளர்ச்சி வீத அதிகரிப்பை காண முடிகின்றது.

கடன்கள் வழங்குவதற்கான செலவுகள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. எடையூட்டப்பட்ட சராசரி கடன் வழங்கும் வட்டி வீதம் 1977 இல் 11.3% ஆக இருந்து, 1983 இல் 21.0% ஆக உயர்ந்து மேலும் 1991இல் 19.3% ஆக காணப்பட்டது. வணிக வங்கிகளின் எடையூட்டப்பட்ட சராசரி முக்கிய கடன் வட்டி வீதம் (WAPLR) மத்திய வங்கியால் கணக்கிடப்படுவது. 1985 இல் 15% ஆக இருந்து 1988 இல் 18.0% உயர்வடைந்து, மேலும் 1992ஆம் ஆண்டு 20% ஆக உயர்ந்து காணப்பட்டது. வங்கி வைப்புக்களில் ஒதுக்கு வீதம் அதிகரிக்கப் பட்டமையும், மத்திய வங்கியால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட நாணயக் கொள்கைகளும், கடன் வழங்கும் வட்டி வீதங்கள் அதிகரிப்பதற்கு காரணமாக இருந்தன. அண்மைக் காலங்களில் மத்திய வங்கி நாணய முகாமையில் (MONETARY MANAGEMENT) திறைசேரி உண்டியல் களுக்கான வட்டி வீதங்களை 17 - 20% வரை உயர்த்தி வைத்திருக்கின்றது. இதனால் பணச்சந்தையில் வங்கிகள், வங்கியல்லாத நிறுவனங்கள் பல தமது முதலீட்டில் திறைசேரி உண்டியல்களை பெருமளவுக்கு கொண்டிருக்கின்றன. இந்த உயர்வட்டிவீதம் (17-20%) சந்தையில் குறுங்கால வட்டி வீதங்களை உயர்வடையச் செய்துள்ளன. இதனால் வணிகவங்கிகள் அதிக உயர் பட்டியலில் தேவையான பணத்தை திரட்ட (MOBILISE) வேண்டி இருக்கின்றது. இதனால் திரட்டிய பணத்தை கடனாக வழங்கும் பொழுது உயர் வட்டியில் கடன் வழங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கின்றது.

அட்டவணை 6.

அரசுவங்கிகள் உள்நாட்டுத் தனியார் வங்கிகள் வெளிநாட்டு வங்கிகள் ஆகியவற்றின் கடன் வழங்கலில் மெய்ரீதியான வளர்ச்சி வீதங்கள்

திறைகள்	அரசு வங்கிகள்		உள்நாட்டு தனியார் வங்கிகள்		வெளிநாட்டு வங்கிகள்		எல்லா வங்கிகளும்			
	1986	1990	1986	1990	1986	1990	மெய் ரீதியான வளர்ச்சி	1986	1990	
விலாபயம்	2536.2	3820.2	70.9	144.4	335.3	325.3	-0.8%	2942.6	4289	9.9%
ஏற்றுமதி	1634.9	1621.8	802.3	2069.3	2391.7	1830.6	-6.5%	4828.9	5521	3.4%
சைத்தீரூழில்	4598.2	5103.7	370.6	1435.4	1543.8	1297.4	4.3%	6512.8	7836.5	4.7%
வந்தகம்	5848.2	6699.1	729.2	1894.1	2823.1	2478.2	-3.2%	9400.5	11071.4	4.2%
ஏணையது	3921.1	5960.2	868.0	831.0	90.8	585.2	59.3%	4879.9	7376.4	10.9%
மொத்தம்	18538.7	23205.0	2841.0	6374.2	7184.9	6516.7	-2.4%	28564.7	36095.9	6.0%

மூலம் சொந்தக் கணக்கீடுகள்

REFERENCES

1. வங்கி ஆணைக்குழுவின் ஆரம்ப அறிக்கைகள். (1991, 1992)
2. இலங்கையின் மத்திய வங்கியின் அறிக்கைகள் - 1989, 1990, 1991.
3. Banking and financial Institutions in SRILANKA Dr. H.N.S.Karunathilaka.
4. Annual Reports :- Bank of Ceylon - 1990, 1991, 1992. Peoples Bank :- 1990, 1991, 1992.

WORK STUDY

M.Nadaraja Sundaram ,
Senior Lecturer,
University of Jaffna.

Work study is one of a series of analytical tools used as a basis for improving productivity. It is concerned with how things are done, with the aim of finding ways to reduce the effort required. There was a time when work study and O & M were considered to be the same. To work study men O & M was work study in the office; to O & M men work study was O & M in the works! Though very similar, the techniques are different. O & M is primarily concerned with why things are done and , when it has been established that an activity is necessary, it looks for better methods. Work study , on the other hand, looks at what is being done and seeks quicker, more efficient ways of doing the same thing.

The tasks of work study fall into three main sections:

- Method study: how things are done.
- Motion study: how people do them.
- Time study : how long they take.

1. Method Study

Method study is concerned with how things are done and is aimed quite simply at finding better ways of doing them. There are five ways in which methods can be improved:

- Eliminate unnecessary task.
- Simplify the process.
- Combine tasks
- Rearrange tasks.
- Reduce the number of operations.

These improvements involve detailed analysis of what is being done and how it is being done, which includes workflow analysis. There

are a variety of ways in which method study can be approached. It is basically a process of asking questions, which can be summarised as:

Purpose	What is being done?
Place	Where is it being done?
Time	When and in what order is it done?
Person	Who does it?
Method	How is it done?
Reason	Why is it done?

This questioning process is common to both work study and O & M and is perhaps the basis of cost reduction.

II. Motion study

If you ask several people to perform the same task without specifying how they should do it you will almost certainly have as many solutions as participants. We all approach tasks in a different way. Some people, however, have the knack of always finding the simple way. But they are rare. The majority of people have two arms and two legs with the corresponding number of hands and feet, and yet we rarely use them to the full. I always thought that driving a car, which required both hands and both feet, was good motion study. But when I obtained an automatic car I needed only the hands and one foot. I then met a person who was paralysed and drove very efficiently using only his hands. Motion study is not only concerned with using all of our faculties effectively, it is also concerned in the design of the working environment so that fatigue is reduced and workflow increased. The technique concerned specifically with designing working conditions to suit the human being is known as ergonomics, which is used extensively in designing seats for pilots, lorry drivers, typists etc. The benefits of motion study can be listed as :

- Reduced fatigue
- Improved safety
- Increased production
- Reduced labour costs
- Increased utilisation of equipment

All of which add up to increased productivity and reduced costs. Motion study is effective, but it must be part of an overall work study review or else other factors such as poor workflow could reduce or eliminate any potential savings.

III Time study

Establishing how long tasks take to perform - or how long they should take is the best known part of work study. It is certainly the most controversial. Time study is now generally referred to as work measurement and concerns Measuring activities so that standards can be set to form the basis of control and incentive systems.

Time study comprises sub-dividing a job into specific tasks which can be measured. Over the years many approaches have been tried and today there are a number of ways of handling the measurement of work. The main types are :

Time study : using some means of timing whilst observing the task.
Synthesis: using pre-timed elements and calculating standards by breaking done every task into these elements.

Analytical estimating : analysing the job characteristics and using previous experience for estimating the time.

Work sampling: observing and measuring samples of work taken at different, it possible random, occasions.

Perhaps the widest development has been in the use of synthetic timing of which there are available a number of well known and well tried systems.

The benefits of work measurement are to be found in three specific areas: (a) Producing standards for control;
(b) Providing a basis for incentive schemes aimed at improving productivity;
(c) as a basis for training.

Work study is then a technique of analysis and measurement which leads to increased productivity and reduced costs. There are however, too many organisations which have not yet recognised its benefits. Perhaps this is due to the early history of industrial disputes caused by badly implemented work study projects.

The successful use of work study depends on the people involved and for both this subject and for O&M the Institute of Work Study and O&M insists on the highest professional standards from its members.

MORALS IN PUBLIC ADMINISTRATION

Dr. A. V. Manivasagar,
B.A.(peradeniya); M.A, Ph. D(Banaras),
Senior Lecture in political science,
Department of Economics,
University of Jaffna.

Officials and employees of Public Administration are not only committed to loyal and effective performance but are obligated to carry out a public objective which, in any nation controlled by the people, can mean only such purposes as are arrived at democratically. Integrity is truly a part of competence, and a part of democracy. Those persons who look upon public employment as an opportunity for self aggrandizement and, for exercise of authority to favour their kith and kin obstruct the interest of the commonweal both as to efficiency and as to service to all people.

In comparing the ethical problems of Government employees and those in private enterprise, scholars commonly refer to the public service as if it were an occupation- on a par, for example, with law, medicine, business management, engineering etc. As a matter of fact, of course, it is a composite of all occupations, not one for which a separate discipline, a distinctive technical preparation, and a special code of conduct exist. It is a composite of occupations many of which themselves embrace definite ethical standards, in whatever context they may operate. Practically, every occupation known to man is represented in the national public service.

Within public employment, the group on which the greatest attention centres as to moral behaviour is that comprising the professions, the managerial specialities and the executive classes in general - occupations in which some degree of judgement or discretion is exercised in the execution of public policy. For many routine occupations,

it would be difficult to distinguish between the standards to be expected of those engaged in private employment and of those working in Government. The same obligations of care and integrity prevail for clerical, skilled and technical personnel in the public service as exist for the groups in the Business world. The book keeper is under the same moral compulsions in one as in the other. The laboratory technician's processing of blood samples in a hospital must be viewed in the same ethical light, regardless of whether the institution is publicly or privately owned. But, when we think of the bureau chief, the sanitation engineer, the tax assessor, the park ranger. The police officer, the personnel examiner, the public school teacher, we see categories of workers on whom special ethical obligations rest that have little counterpart in private enterprise. For it is in the hands of such persons that discretion lies in the applications of publicly (democratically) adopted laws and rules- however minor they may be which constitute governance. Thus, while this is not the place for a disquisition on morality in general, it is worthwhile to give some attention to its special characteristics in the public service.

To be sure, the most influential public servants, when it comes to moral performance, are the officials at the top. They set the tone for an enterprise, and all that is said in this essay applies most pointedly, though by no means exclusively, to them. In this connection, the agonising political experience in America of the early 1970s, commonly referred to as the watergate-related scandals, posed some special issues. The American system here had a concentration of concerns in several areas - abuse of Presidential power, invasion of private rights, distortion of the meaning of organisational loyalty and arrogant behaviour of White House staffs. Yet even here, all the errors can be summed up in a failure to appreciate the democratic base of public service ethics.

Over the centuries, philosophers have debated the relative merits of ways of looking at and, measuring moral behaviour. Various sets of virtues and human goals have been advanced as the best ways to understand and implement achievement of what is 'good' Ethical

pluralists, in more modern times, have argued that single laws of ethics cannot define the means to good ends or explain man's obligation. A variety of tests, they say, must be employed to ascertain when choices and decisions serve morally justifiable purposes. Certainly, the pluralistic approach has the appeal to common sense and would seem most applicable to performance in the public service.

But applying any test to the goodness of behaviour of public officials poses some very complex and anguishing problems that transcend those common to other human inter-relationships. Some of the major issues deserve a very brief review here.

Problems of ethical conduct arise for the public official by virtue of the power and influence he commands and the commitment he undertakes of loyal and disinterested service to the public. Public administration, therefore must serve the public in a manner that strengthens the integrity and processes of a democratic society. This fundamental principle has at least three implications for performance in a government position, especially as we move up the hierarchy to those of the greatest responsibility. It implies:

- (1). that all the people must be served equally and impartially;
- (2). that this must be achieved with all respect for and reliance on representative institutions; and,
- (3). that internal administration in public bodies must be consistent with these modes of behaviour.

One of the most difficult concept to define is the 'public interest'. But without getting lost in the fine points as to whether there is a single or whether there are multiple 'publics' to be served, we can safely assert that the civil servant and the political executive should think in terms of the total welfare, the overall, good, the long-range effect and eschew the temptation to please just the individual or group pressing its case before him. Paul A. Appleby puts it well: "In nearly all administrative decisions, the sense of virtuous performance is to be pursued by at

tempting to inject some increased allowance for the more public interest and, some increased concern for those citizens not immediately present or hear".

This simple counsel comes about as close to a universal definition of how to pursue the public interest as can be found. There is sometimes evident the administrative demagogue who, in his anxiety to appear friendly and co-operative with anyone seeking his favours, leaves an impression that the pleader's will is to be earnestly followed, while failing to explain the counter vailing interests that must also be teamed into account.

On the safe side of outright dishonesty lies the wide range of political morality in terms of courage, independence or judgement and decision and intellectual integrity. There are worse things than mere graft, and one of them is the reduction of politics to an empty process of wheeling and dealing, to which the personal fortunes of the contestants "loom larger than the social issues which they evade, straddle and obfuscate in the hope of offending no one".

The problem of overt corruption get all the attention, but the most subtle issue in public service ethics is how to find attain genuine service to the broadest possible interest. The objective is neither clear nor easy. It is not too difficult to regulate the behaviour of officials on outright or potential conflicts of personal interest with public welfare, especially where monetary matters are involved. "The harder and infinitely more important issue of administrative morality today" says Frederick C. Mosher, "attends the reaching of decision on questions of public policy which involve competitions in loyalty and perspective between broad goals of the polity (the phantom public interest) and the narrower goals of a group, bureau, clientele, or union" As another expresses the point:

In public service much of the ethical uncertainty flows from a tormenting contradiction. The public servant is committed to serve the public, but it is never the abstract that asks for a favour, bids a con-

tract, or hopes for a job; it is always a concrete person. And action that would appear to be resplendent in the light of the public interest may lose its lustre when it reflects upon the interests perhaps the perfectly legitimate interests -of some persons.

Perhaps , as Harlan Cleveland suggests, the government executive cannot best measure the rightness of the prospective action by asking himself: "Will I be criticized?" for the answer to that question is always- 'yes'.

He might better start by asking himself come such question as this If I am publicly criticized, will I still feel that this is what I should have done , and the way I should have decided to do it "

1994 ஆம் ஆண்டுக்கான யாதீடு (1994 BUDGET)

மா. சீனத்தமர்

B.A M.A.

வீரீவுரையாளர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

நெருக்கடி மிக்க காலகட்டத்தில் இப்பாதீடு தயாரிக்கப் பட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1977 இன் பின் அறிமுகமாக திறந்த பொரு ளாதாரக் கொள்கைகள், சுதந்திர சந்தைப் பொதிமுறைச் செயற்பாடு கள், வெளிமுக நோக்குடைய அபிவிருத்தித் தந்திரோபாயங்கள் என்ப வற்றின் வழி பொருளாதாரத்தை வழிநடத்தும் போக்கினை ஊக்குவிப் பதாக இப்பாதீடு அமைகிறது.

தொடர்ந்து செல்லும் யுத்த நிலைமைகளினால் நாடு எதிர் கொள்ளும் பொருளாதார தீர்மானங்களின் பல்வேறு பக்கங்களையும் இப்பாதீடு வெளிப்படுத்துகிறது.

இயன்றளவு எளிமையான முறையில் இப்பாதீடு தொடர்பாக

- வரிவிதிப்பு
- செலவினங்கள்
- பற்றாக்குறை

என்பனபற்றி இக்கட்டுரை விபரிக்கின்றது.

வரி விதிப்பு

(TAXATION)

பொதுவாக வளர்முக நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் வருடாந்த பாதீடுகளின் போது தமது செலவினங்களை ஈடுசெய்வதற்குரிய வருவாயைத் தீரட்டுவதற்கு அரசிற்றையில் வரிவருமானங்களையே பிரதானமாகச் சார்ந்துள்ளன. செலவினங்கள் அதிகரிக்கப்படும் போது புதிய வரிகளை அறிமுகப்படுத்துவதும், ஏற்கனவேயுள்ள வரி வீதங்களை உயர்த்துவதும், வரிவிதிப்புக்கான தளங்களை அகலப்படுத்துவதும் வழக்கமாகும்.

வழமையான வரிகளை விட நெருக்கடி நிதிகளை ஈடுசெய்வதற்கு உதவியாக தற்காலிக வரிகளையும் விதிப்பதுண்டு. இவை ஒரு பாதிட்டுக்குரிய நிதியாண்டில் மாத்திரம் அல்லது அதில் ஒரு காலப்பகுதிக்குரியதாக மாத்திரமும் அமைவதுண்டு. இலங்கையில் பாதுகாப்பு வரிகள், இவ்வாறு அமைகின்றன.

இலங்கை போன்ற சிறிய தீவுப் பொருளாதாரங்களில் - வளர்முக நாடுகளில் நேரில் வரி வருமானங்களிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கும் போக்குக் காணப்படுகிறது. கூடியளவு மாற்றங்கள் அவற்றிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. 1994 க்கான பாதிட்டியும் இதே போக்குத் தென்படுகின்றது.

அண்மைக்காலங்களில் தனியார்துறையில் நிறை போட்டியை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான திறந்த பொருளாதார தந்திரோபாயங்கள், வெளிமுக நோக்கிலான தந்திரோபாயங்கள் மீது அபிவிருத்திக்குச் சார்ந்திருக்கும் போக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. உலக வங்கி போன்ற பல்பக்க அமைப்புகளும், உதவி வழங்கும் வடக்குலக நாடுகளும் இதனை வளர்முக நாடுகளில் அபிவிருத்தியில் எதிர்பார்க்கின்றனர். இந்த முறை சார்ந்து - இவற்றை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நேரில் வரிகளில் சலுகைகள் அதிகரிக்கப்படும் நிலை காணப்படுகின்றது. 1994 க்கான பாதிட்டில் இது தென்படுகிறது. ஆயினும் முன்னைய காலங்களுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் சலுகைகளை மட்டுப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டியிருப்பதையும் இப் பாதிட்டு வரிமுறை மாற்றங்கள் காட்டுகின்றன.

வரிவிதிப்புகள் தொடர்பாக 1994 க்கான பாதிட்டின் அம்சங்களிற் பின்வரும் பண்புகள் முக்கியமானவை.

1. வரி தொடர்பான கொள்கைகள்
2. வரி அதிகரிப்புகள், புதிய வரி விதிப்புகள்

வரி தொடர்பான பிரதான கொள்கைகள்.

1. நாட்டின் அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கத்தக்கதாக முதலீட்டுக்குரிய சேமிப்பைத் திரட்டித்தருதல். சேமிப்பு நாட்டத்தையும், ஆற்றலையும் ஊக்குவிக்கத்தக்கதாக வரிச்சலுகைகளை வழங்குதல்.

2. நாட்டில் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தனியார் நிறுவனங்களுக்கான தூண்டுதலை வழங்கக் கூடிய வகையில் வரிக்குறைப்புகளை வழங்குதல்.

3. நாட்டின் தொழிலின்மையைக் குறைப்பதில் தனியார் துறையின் உள்நாட்டு உற்பத்தித் துறைகளையும், ஏற்றுமதித் துறைகளையும் செயற்திறனுடைய முறையிற் பங்காற்ற வேண்டும். இதற்கேற்றதாக வரிவிதிப்பு முறைகளில் மாற்றங்கள் செய்தல்.

4. வரி செலுத்தத் தவறுவோர், செலுத்த வேண்டியவர்கள் தொடர்பாக சரியான விபரங்களைப் பெறும் வகையில் வரிநிர்வாகம் செயற்திறனுடையதாக்கப்படுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. சர்வதேச நாணய நிதி உதவியுடன் உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம் கணனி மயப்படுத்தப்பட தீர்மானிக்கப்பட்டது.

எல்லா மிகப்பெரிய வரி செலுத்துவோருக்கும், இறக்குமதி யாளர்களுக்கும், இதற்கென வரி இலக்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு எல்லா வரி செலுத்துவோர்க்கும் அடையாள இலக்கம் வழங்கப்பட உள்ளது. இம் முயற்சிகளினால் 1994ல் 350 மில்லியன் ரூபா கிடைக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டது.

வரிதொடர்பான முன்மொழிவுகள் (பிரேரணைகள்)

1994 க்கான பாதீட்டில் முன்மொழியப்பட்ட பிரதான பிரேரணைகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. கம்பனிகள் மீதானவரிகள்.

கம்பனி தொடர்பான வரிகள் கூட்டு நிறுவன வரிகள் எனப் படுகின்றன. இது 1.1.1994 லிருந்து 35% மாக குறைக்கப்படுகிறது. நிறுவனவடிவம், அளவு என்பவற்றைக்கருத்திற் கொள்ளாமல், எல்லா கம்பனிகளுக்கும் இந்த வீதம் உரியது. இதனால் குறுகிய காலத்தில் அரசாங்க வருவாயில் பெரியதோர் இழப்பு ஏற்படினும், நடுத்தவணை, நீண்ட தவணைகளில் அதிக அரசிற்றையை வழங்கும்.

கம்பனிகள் முதலீடு, தொழில்வாய்ப்பு என்பவற்றை அதிகரிக்க இச்சலுகை ஊக்கமளிக்கும். இச்சலுகையினால் 800 மில்லியன் ரூபா இழப்பு ஏற்படும்.

2. ஏற்றுமதி இறக்குமதி துறை மீதான வரிகள்.

ஏற்றுமதித் துறைக்கு இலங்கை அதிக ஊக்கமளித்து வருகிறது. தற்போதைய ஏற்றுமதி சார்ந்த வரிவிலக்கு முறைகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முன்பிருந்த வரிச் சலுகைகள் ஒழுங்கற்றனவாயிருந்தன. குறைந்தளவு வரிபரப்புக்கு உட்படக் கூடியதாக

வரித்தளம் அகலமாக்கப்படுவதில் இப்பாதிடு கவனம் செலுத்தியது. வரிச் சலுகை உலக சந்தையிலான நிறுவன உற்பத்திகளின் போட்டித் தகுதியை பாதிக்காத வகையிலும் அமைதல் வேண்டும். இவை தொடர்பான பிரதான வரி மாற்றங்களில் பின்வருவன குறிப்பிடத் தக்கன.

A. முதலீட்டுச் சபை (BOI) உள்நாட்டு இறைவரிச் சட்டம் என்பவற்றின் கீழ் பெற்றுவரும் வரிவிடுதலைகளை அந்த நிறுவனங்கள், தொடர்ந்து பெறலாமெனினும் புதிதாக கூடிய சலுகைகள் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

1.4.1994 லிருந்து இருவருட்காலத்துக்கு 10% பெயரளவு வரி (Norminal Tax) மிகுதி வரிவிலக்குக் காலத்துக்குப் பதிலாக இத்தகைய நிறுவனங்கள் செலுத்த வேண்டும்.

B. மரபு வழியல்லா ஏற்றுமதிப் பண்டங்களின் தயாரிப்பு, ஏற்றுமதி, சிறப்பாக குறிப்பிடப்படும் சேவைகளின் ஏற்றுமதி சார்ந்த புதிய முயற்சியாளர்கள் 1.4.1994 ல் தொடங்கி 20 வருட காலத்துக்கு ஒரே சீரான 15% தைச் செலுத்த வேண்டும்.

C. 10% அல்லது 15% வரி செலுத்த அல்லது வரிச்சலுகை பெறத்தகுதிபெற்ற நிறுவனங்களுக்கு வழங்கல் செய்து வரும் மறைமுக ஏற்றுமதியாளர்களும் 15% வரி செலுத்த வேண்டும்.

D. மரபு வழியல்லா பண்டங்கள், சிறப்பாக குறிப்பிடப்படும் சேவைகள் என்பவற்றை ஏற்றுமதி செய்யும் - தற்போது கூடிய வீத வரி செலுத்தி வரும் எல்லா ஏற்றுமதியாளர்களும் 1.4.1995 இலிருந்து 20 வருட காலப்பகுதிக்கு 15% வரி செலுத்தத் தகுதி உடையவர்களாவர்.

E. அரசாங்க விஷேட வர்த்தமானி (10-11-1993) மூலமாக கலால் வரி தொடர்பான பல்வேறு மாற்றங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன.

அலங்காரத் துணி, கண்ணாடி வகை	5%
வாகன குளிர்நுட்டிகள்	30% - 35%
துணி துவைக்கும் இயந்திரம்	30% - 50%
உணவு அரைக்கும் பொறி	25% - 30%
மோட்டார் சைக்கிள், கண்ணி உபபொருள் - விலக்கு அளிக்கப்பட்டது மினுக்கும் பொருட்கள்	10% - 15%

F. கடற்கரைக் கணிப்பிட ஹொட்டேல்களுக்கு உட்கட்டு மான வசதிகளுக்கு மேலதிக வரிவிடுதலைகள் இல்லை. எனினும் 25 மில்லியன் டொலரினும் கூடுதலான தொகையை உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியில்

முதலீடுவோருக்கு 20 வருடத்துக்கு 15% சலுகைவீதம் உண்டு. புதிதாக அனுமதிக்கப்படும் கடற்கரை கணிப்பிட ஹொட்டேல்கள் 15 வருடத்துக்கு இச்சலுகை வீதம் அனுமதிக்கப்படும்.

G. முதலீட்டுச் சபை நிறுவனங்களின் ஊழியர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறுமிடத்து ஏற்கனவே செய்த ஒப்பந்தப்படியே பங்கு லாபம், உரிமைக் கட்டணம் பெறுவர்.

3. தனிநபர் வருமான வரிகள்.

இதற்கு முன், உழைப்பு ஊக்கம், சேமிப்பு நாட்டம் என்பவற்றைத் தூண்டும் வகையில் வரிச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. வரி 70% விருந்து 35% க்குக் குறைக்கப்பட்டது. வரியற்ற படித்தொகைகளுக்கான எல்லையும் 12,000 விருந்து 42,000ற்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் பெருந்தொகை வருமான இழப்பு அரசுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

1994 க்கானபாதிட்டில், வரிவிதிப்புக்கான முதற்கட்ட வருமானவீச்சு 21,000 விருந்து 35,000 மாக்கப்படுகிறது. அடுத்த இரண்டு கட்டவீச்சு ஒவ்வொன்றும் 25,000 ஆக இருக்கும். இதனால் சுய தொழில் புரிவோர் ஊக்கம் பெறுவர்.

தனியார் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியரின் தொழில் வாய்ப்பு வரிச் செலவுத் (EMPLOYMENT TAX CREDIT) தொகை 1800 இலிருந்து 6000 க்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. இது 1.4.1994 இலிருந்து செல்லுபடியானது.

இதன்படி வருடாந்த சம்பளமாக 89,500 வரை பெறுபவர்கள் வருமான வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை. இதனால் அரசாங்கத்துக்கு 400 மில்லியன் வரை வருமான இழப்பு ஏற்படும்.

மத்திய கிழக்கில் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு, விமான நிலையத்துக்கு வெளியே மேலதிக பொருட் கொள்வனவு சலுகையும் வழங்கப்பட்டது. ஒரு வருடத்துக்கு மேலாக மத்திய கிழக்கில் தொழில் புரிந்தவர்கள் தீர்வையின்றி உரிய கடைகளில் கொள்வனவு செய்யலாம். அவர்கள் தேயிலை ஏற்றுமதி வருமானத்திலும் கூடுதலாக 525 மில்லியன் டொலரினும் கூடுதலாக உழைப்பதால் இச்சலுகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மூலதனச் சந்தையில், பங்கு வெளியிடல் வரிமாற்றம் தொடர்பாக அட்டவணைப் படுத்தப்பட்ட கம்பனிகளுக்கு முத்திரை

வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. 1994 பாதீட்டில் மூலதனச் சந்தைத் தொழிற்பாட்டை ஊக்குவிக்கும் வகையில், இத்தொழிலின் இலாபத்துக்கும் வரிவிலக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அட்டவணைப் படுத்தப்படாத (Non-Listed Companies) கம்பனிகள் பங்குப்பரிவர்த்தனை தொடர்பாக ஒரு சதவீத முத்திரைவரி அட்டவணைப்படுத்திய கம்பனிகள் மீது அரைச் சதவீத வரியும் 1.4.1994 இலிருந்து விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 75 மில்லியன் ரூபா வருமானம் கிடைக்கும்.

அதிகரித்த பாதுகாப்புச் செலவை ஈடுசெய்யும் வகையில் பாதுகாப்புக்கட்டணமாக (Defence Levy) 3.5 சதவீதம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த மேலதிகம் (1/2 %) வரித் தேவைக்கு கழிக்கப்படக் கூடியனவாகும். இந்த 1/2% அதிகரிப்பினால் 1225 மில்லியன் கிடைக்கும்.

4. புரள்மானவரி (Turnover Tax)

பண்டங்கள் தொடர்பான உற்பத்தி, விற்பனை சார்ந்த வருமானங்களில் இவை விதிக்கப்படுகின்றன. நேரில் வரிகளில் இது முக்கியமானது. நாட்டின் பணவீக்க அதிகரிப்புடன் இந்த வரிவிதிப்பு தொடர்புடையதாயமைகிறது. எனினும் பரவலான முறையில் விதிக்கப்படுவதாயமைகிறது.

1994 பாதீட்டில் இவ்வரி தொடர்பான மாற்றங்களில் முக்கியமானவை பின்வருவன.

வெங்காயம், கிழங்கு	20%	-	5%
மிளகாய், தகரத்திலடைத்த மீன்	10%	-	5%
பதப்படுத்திய இறைச்சிவகை			
கொக்கோ சொக்லேட்	20%	-	10%

இவற்றால் 350 மில்லியன் வரை இழப்பு ஏற்படும். இப்போது தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி, அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் என்பவற்றுக்கு இருந்து வரும் விலக்கு அகற்றப்பட்டது. அச்சுத் தொழில், விளம்பரம் என்பனவும் 10% வரிவிதிப்புக்கு உள்ளாகும். இவற்றால் 300 மில்லியன் ரூபா வரை தீரட்ட முடியும்.

5. நிதிச் சட்டத்தின் கீழான கட்டணம்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில் முயற்சிகள் மீது நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் கட்டணம் விதிக்கப்படும். இதனால் கிடைக்கும் வருமானத்தொகை 800 மில்லியன் ரூபாவும் பாதுகாப்புச் செலவுகளை ஈடுசெய்ய உதவுவதாயமையுமென்றும் கூறப்பட்டது.

6. கலால் வரி

குளிர் பானங்கள் தொடர்பாக போத்தலொன்றுக்கு 25 சதம் குறைக்கப்படும். கொக்கோ சொக்லேற்று வகை மீது 5 சதவீத முறை கையாளப்படும். இதனால் 175 மில்லியன் ரூபா இழக்கப்படும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆடம்பர, உப ஆடம்பரப்பண்டங்கள் மீது கலால் வரி விதிக்கப்படும். இவற்றில் இறக்குமதித் தீர்வை விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் இப்புதிய வரிவிதிப்பினால், 100 மில்லியன் ரூபா பெறப்படும்.

7. இறக்குமதி தீர்வை

அதிகூடிய இறக்குமதி தீர்வை 50% விருந்து 45% மாக குறைக்கப்படுமென்றும் 1995 ஜனவரியில் இது 34% மாகும் என்றும் குறிப்பிட்டது.

மோட்டார் வாகனங்களின் வலுவூக்கேற்ப தீர்வை அதிகரிக்கப்படும். மோட்டார் சைக்கிள் மீதானதீர்வை 50% விருந்து 35% மாகக் குறைக்கப்படும். இவை தொடர்பாக இதுவரை இருந்த மேலதிக தீர்வை விதிப்புத் தொகை அகற்றப்பட்டது. மசலில் இயங்கும் வாகனங்கள் மீதான 50% தீர்வை தொடர்ந்திருக்கும். பயணி (10 - 15 பயணிகள் செல்லும்) வாகனங்கள் மீது 15% மேலதிகக் கட்டணமும் விதிக்கப்படலாயிற்று.

முதலீட்டுச் சபை, ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டம் என்பவற்றுக்குரிய தீர்வையற்ற இறக்குமதியும் நிறுத்தப்பட்டது.

அனுமதிப்பத்திரக் கட்டுப்பாட்டு முறையில் இருந்து வந்த நுகர் பொருட்கள், மோட்டார் வாகனங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி மீது தாராள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. தீர்வைப் பாதுகாப்பு முறையில் உள்ளூர் உற்பத்தியாளர் பாதுகாக்கப்படுவதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பாதுகாப்பு, நலத்துறை, சூழல், பொது வாழ்வு தேவைகள் கருதி, தொடர்புடைய பொருட்கள் தொடர்ந்தும் அனுமதிப்பத்திரத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டன.

புடவை மீதான 100% தீர்வை 50% ற்குக் குறைக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைத்து, வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த இது உதவும்.

2. செலவினங்கள் (EXPENDITURE)

அரசாங்கம் சீராக தனது தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கென மீண்டெழும் செலவுகளை மேற்கொள்ளுகின்றது. அவ்வாறே நீண்ட காலத்தில் நாட்டின் மூலதன இருப்புச் சொத்துக்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி, ஏற்றுமதி, தொழில் வாய்ப்பு என்பவற்றை அதிகரிப்பதற்கென மூலதனச் செலவினங்களை அதிகரிக்கின்றது.

1994 ஆம் ஆண்டுக்கானபாதிட்டில் அரசு செலவினமதிப்பீடு பின்வருமாறு அமைந்தது.

மீண்டெழும் செலவு	114,160	மில்லியன்
மூலதனச் செலவு	78,660	மில்லியன்
மொத்தச் செலவு	<u>192,820</u>	மில்லியன்

இவற்றில் மீண்டலும் செலவில் 70% சம்பளம், ஓய்வூதியம், பொதுப்படுக்கடன் வட்டி என்பவற்றுக்கான கொடுப்பனவாக அமைந்தது இது 75,990 மில்லியன் ரூபாவாயமைந்தது. யுத்தம், பாதுகாப்பு தொடர்பான செலவுக்கென 1500 மில்லியன் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது.

நாட்டில் நிலவும் 12% பணவீக்க நிலமையினாலும், 1.1.1985 இலிருந்து இளைப்பாறியோருக்கு சம்பள உயர்ச்சி வழங்கப் பட்டதாலும், மீண்டெழும் செலவுகள் மிகவும் அதிகமாயிருந்தன.

மூலதனச்செலவில் கடன்களை மீளச் செலுத்துவதற்கென 22,110 மில்லியன் செலவாகிவிடும். மிகுதி 56,550 மில்லியனையே பொதுத்துறை முதலீடுகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியும். இத்தொகை சம்பள, ஓய்வூதிய, பொதுப்படுக்கடன் வட்டி என்பவற்றுக்கான கொடுப்பனவுத் தொகையில் - சதவீதம் என்பதை கவனித்தல் வேண்டும்.

மூலதனச்செலவினங்கள் தொடர்பாக பின்வரும் அம்சங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

(I) பொருளாதார உட்கட்டமைப்புக்கென 25,520 மில்லியன் செலவாகும். இதில் சக்தி, போக்குவரத்து, பெருந்தெரு, தபால் தந்தி, துறைமுகம், கப்பற்சேவை, நீர்ப்பாசனம், மகாவலி என்பவற்றுக்கான செலவீடுகள் அடங்கும். தேசிய உற்பத்தியில் பெருக்கம், ஏற்றுமதித்துறையின் விரிவாக்கம், தொழில் வாய்ப்பு அதிகரிப்பு என்பவற்றுக்கு இச்செலவு அடிப்படையானதாக அமைகிறது.

(II) தேசத்தின் மனிதவள விருத்திக்கான செலவீடுகள் 8,100 மில்லியனாக தீர்மானிக்கப்பட்டன. மனித முதலீடு என்ற வகையில் கல்வி, உயர்கல்வி, நலத்துறை, பெண்களின் அபிவிருத்தி, புனர்மைப்பு, புனர்நிர்மாணம், சமூக நலத்துறை என்பவற்றில் செலவிடப்படும்.

(III) மூலதனச் செலவுகள் வறுமைதணிப்பு, கிராமிய வளப்பயன்பாடு, கிராமியத்தொழில் வாய்ப்பு, கிராமியத்துறையிலான தனியார் துறைக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தன.

(IV) வடக்குக் கிழக்கு யுத்த நிலைமைகளினால் விவசாயம், மீன்பிடி ஆகிய பிரதான உற்பத்தித் துறைகள் தொடர்ந்தும் பாதிக்கப்படும் நிலைமை இச் செலவினங்களினால் தவிர்க்கக் கூடியதாக விருக்கவுமில்லை.

3. பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை (BUDGET DEFICIT)

அரசு வருவாய்களிலும் பார்க்க செலவு கூடுதலாக அமையும் போது பாதீட்டில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

1994 ல் முழுமையான பற்றாக்குறை 70,240 மில்லியன் ரூபாவாக அமையும். இத்தொகை 1991 இல் 62,889 மில்லியனாகவும், 1992 இல் 66,980 மில்லியனாகவும், 1993 இல் 67,468 மில்லியனாகவும் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. நிதிகாணப்பட்ட பற்றாக்குறை 58,266 மில்லியனாயிருந்தது.

இத்தொகைக்கான நிதியீட்டம் (1994ல்) பின்வருமாறு அமைந்தது.

சலுகையுள்ள வெளிநாட்டுக் கடன்	30,528
வங்கியல்லா துறைக்கடன்	27,735

அரசு செலவும் வருமானமும் 1991 - 1994

வருடம்	அரசு செலவுகள்	அரசு வருமானங்கள்
1991	143,062	80,173
1992	156,260	89,280
1993	168,768	101,300
1994	192,820	122,830

முகாமை - கலைச் சொற்கள்
MANAGEMENT - GLOSSARY

1. முகாமைத்துவம் (MANAGEMENT)

- * முறையாக அமைக்கப்பட்ட குழுக்களைக் கொண்ட மக்களைக் கொண்டு அவர்களுடாக வேலைகளைச் செய்விகின்ற ஓர் கலையே முகாமைத்துவம் ஆகும்.
- * முறையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டான, மனித முயற்சியினுடாக, முகாமையாளர்கள் நோக்கத்தினைக் கொண்ட அமைப்பினை உருவாக்கிவழிநடாத்தி, பராமரித்து செயற்படுகின்ற ஒரு செய் முறையினை எண்ணக் கரு, கோட்பாடு, பகுப் பாய்வு நோக்கங்களுக்காக முகாமைத்துவம் என வரையறுக்கப்படுகின்றன.

2. திட்டமிடல் (PLANNING)

- * மாற்றங்களின்தன்மையையும், திசையையும் எதிர்பார்த்து, செல்வாக்கினைச் செலுத்தி, கட்டுப்படுத்துகின்ற திறமைகளை எடுத்துக் காட்டும் ஓர் நிர்வாக நடவடிக்கையே திட்டமிடல் ஆகும்.
- * பிரத்தியேக பெறுபேறுகளை அடைவதற்குத் தேவைப்படும் என நம்பப்படும் குறித்த செயல் நெறிக்கான செயற்பாடே திட்டமாகும்.

3. தந்திரோபாயத் திட்டமிடல் (STRATEGIC PLANNING)

- * ஒரு ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களைத் தொழிற்படுத்த ஏற்படும் மாற்றங்களைச் செய்முறையாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் பாவனை முறைகளை உள்ளடக்கியதே தந்திரோபாயத் திட்டமிடல் ஆகும்.

4. செயற்பாட்டுத் திட்டமிடல் (OPERATIONAL PLANNING)

- * ஒருநிறுவனத்தின் முழு நோக்கையும்கொண்ட வளங்களின் மூலமானதொழிற்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் தொழிற்பாடே செயற்பாட்டுத் திட்டமிடல் ஆகும்.

5. இலக்குகள். (OBJECTIVES)

- * பல தரப்பட்ட நேரங்களில், நிறுவனங்கள் விரும்பிய அல்லது நடை முறைப் படுத்தக்கூடிய நோக்கங்களை அமைவாகக் கொண்டதே இலக்குகள் ஆகும்.

6. நோக்கத்தினால் முகாமை (MANAGEMENT BY OBJECTIVE)

- * நிறுவனத்தின் நோக்கங்களை அடைய முழுமூச்சா கவும், முழுநோக்காகவும் தொழிற்படும் விதத்தில் பலகோவை யாக தனது முகாமைத்துவத்தை பங்கிட்டு தக்க முறையில், நிர்வகிப்பதே நோக்கத்தினால் முகாமைசெய்தல் ஆகும்.

7. கொள்கை (POLICY)

- * நிறுவன அங்கத்தவர்களை எந்த ஒரு தொழிற்பாட்டுக் கும் தர்க்க முறையில், நெறிப்படுத்தும் பொதுவான புரிந் துணர்வுடைய கூற்றே கொள்கை ஆகும்.

(தொடர்ந்து வரும்)

1/95

முுகாமை

The Journal of Management Studies.

இந்த இதழில்

பக்கம்

1	வணிகவங்கிகள் - உள்ளக ஆய்வு	4
2	WORK STUDY	18
3	MORALS IN PUBLIC
ADMINISTRATION	21
4	1994ம் ஆண்டுக்கான பாதீடு	26
5	முுகாமை - கலைச்சொற்கள்	35

Published by

For

Management
Studies
Circle